

Ο Όσιος Δανιήλ ο Στυλίτης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Γεννήθηκε το 410 μ.Χ., στο χωριό Μαρουθά της περιφέρειας Σαμοσάτων. Οι ευσεβείς γονείς του ονομαζόταν Ηλίας και Μάρθα. Ο Δανιήλ γεννήθηκε ενώ η μητέρα του ήταν στείρα. Γι αυτό και οι γονείς του υποσχέθηκαν να τον αφιερώσουν στην υπηρεσία του Θεού.

Τον ανέθρεψαν με πολλή επιμέλεια, και οι κόποι τους δεν πήγαν χαμένοι. Ο Δανιήλ απέδωσε καρπούς. Νεαρός ακόμα, πήγαινε στις γειτονικές πόλεις και εξηγούσε το Ευαγγέλιο.

Έπειτα πήγε σε κοινόβια Μονή, όπου επιδόθηκε σε ευσεβείς ασκήσεις, θεολογικές μελέτες και καλλιέργεια της ταπεινοφροσύνης. Κάποτε, σ ένα ταξίδι με τον ηγούμενο της Μονής, συνάντησε το Συμεών το Στυλίτη και πήρε την ευλογία του.

Όταν πέθανε ο ηγούμενος της Μονής, ο Δανιήλ ξαναπήγε στο Συμεών και ζήτησε την συμβουλή του που να πάει. Ο Συμεών τον συμβούλευσε να πάει στην Κωνσταντινούπολη, πράγμα που ο Δανιήλ έπραξε. Εκεί εγκαταστάθηκε στον περίβολο του ναού του αρχιστρατήγου Μιχαήλ στην Προποντίδα.

Μετά από λίγο καιρό, είδε σε όραμα το Συμεών να τον καλεί. Ο Δανιήλ, ερμηνεύοντας αυτό το όραμα, έκτισε υψηλό στύλο και εγκαταστάθηκε πάνω σ αυτόν. Σκοπός της εγκατάστασής του πάνω στο στύλο ήταν ο αγώνας για την εξάλειψη των παθών και η απόκτηση περισσότερων αρετών.

Έλαβε το προορατικό χάρισμα, έκανε πολλά θαύματα και ήταν σημαντική η συμμετοχή του στη Σύνοδο της Χαλκηδόνας. Πέθανε 80 χρονών, πλήρης «καρπών δικαιοσύνης των δια Ιησού Χριστού». Δηλαδή γεμάτος από καρπούς, που παράγει η αρετή και που κατορθώνονται δια του Ιησού Χριστού.

Απολυτίκιον

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Υψώσας το σώμα σου, επί του στύλου σοφέ, τον νουν σου επτέρωσας, προς τον Θεόν ακλινώς, βιώσας ως άγγελος, όθεν σε στήλην ζώσαν, ευσεβείας ειδότες, κράζοντας σοι βοώμεν, Δανιήλ Θεοφόρε, Παντοίων ημάς κινδύνων, πρέσβευε ρύεσθαι.

Έτερον Απολυτίκιον

Ήχος α΄.

Υπομονής στύλος γέγονας, ζηλώσας τους Προπάτορας Όσιε· τον Ιώβ εν τοις πάθεσι, τον Ιωσήφ εν τοις πειρασμοίς, και την των ασωμάτων πολιτείαν, υπάρχων εν σώματι. Δανιήλ Πατήρ ημών, Όσιε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Κοντάκιον

Ήχος πλ. δ΄. Ως απαρχάς της φύσεως.

Όσπερ αστήρ πολύφωτος, συ αναβάς μακάριε, επί του στύλου τον κόσμον εφώτισας, εν τοις οσίοις έργοις σου, και το σκότος της πλάνης, απεδιώξας Πάτερ· διο δεόμεθα, και νυν επίλαμψον, εν ταις καρδίαις των δούλων σου, το άδυτον φως της γνώσεως.

Κάθισμα

Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Εγκρατεία και πόνοις και προσευχαίς, την ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπώς, γέγονας συμμετοχος, των Αγγέλων μακάριε, και των θαυμάτων όντως, χαρίσματα έλαβες, του ιάσθαι τας νόσους, των πίστει τιμώντων σε· όθεν και δαιμόνων, απελαύνων τα πλήθη, παρέχεις ιάματα, τοις ανθρώποις μακάριε, Δανιήλ αξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοις εορτάζουσι πόθω, την αγίαν μνήμην σου.